
**PARASHAT HASHAVUA
PARASHAT PINCHAS**

The Mussaf Sacrifices
by Rav Yonatan Grossman
Translated by David Silverberg

The latter part of Parashat Pinchas presents the lengthy list of sacrifices to be offered on Shabbat and the festivals. Generally, this somewhat monotonous and cumbersome listing exhausts both reader and listener, who anxiously await the end of the tedious enumeration of the sheep, rams and cows offered on various occasions.

However, a closer examination of this technical roster of sacrifices reveals that behind the detail lies a fundamental perspective as to the essence of the festivals. In this shiur, we attempt to look behind the surface and uncover the messages latent in the mussaf sacrifices of the various holidays on our calendar.

The term "mussaf" means ADDITION, that which has been added to the normal state of affairs. The mussaf sacrifice is entitled such as it comes in addition to the standard, daily sacrifices. Each day, one sheep is offered in the morning (the "tamid shel shachar") and one in the late afternoon (the "tamid shel bein ha'arbayim"). No sacrifices were offered prior to the morning tamid, nor was any offering brought upon the altar after the afternoon tamid (with the exception of the korban pesach). Thus, in effect, the two tamid offerings opened and closed the daily service in the Temple.

In Parashat Teruma, the Torah introduces the commandment regarding the tamid as part of its discussion of the altar (Shemot 29). This association suggests that the this korban constitutes part of the basic definition of the altar, or at least of the service conducted on the altar.

As stated earlier, special korbanot are offered on Shabbat and festivals in addition to the daily tamid offerings, and they must be brought only AFTER the morning tamid. (For this reason, the musaf prayer that we recite on Shabbat and Yom Tov, which commemorates the mussaf sacrifice, is always recited after the shacharit service, which commemorates the morning tamid.)

A closer look at the various mussaf sacrifices shows a variety of systems of the mussaf sacrifice, which may point to a corresponding variety of types of festivals. In other words, the mussaf sacrifices may enhance our understanding of the Jewish calendar with its various holidays. The following chart lists the sacrifices to be offered at their respective times, grouped by the numbers of animals:

Shabbat:	2 sheep
Rosh Chodesh:	7 sheep; 2 bulls; 1 ram.
Chag HaMatzot:	7 sheep; 2 bulls; 1 ram.
Shavuot:	7 sheep; 2 bulls; 1 ram.
Rosh Hashanah:	7 sheep; 1 bull; 1 ram.
Yom Kippur:	7 sheep; 1 bull; 1 ram.

Het laatste deel van de sidra Pinchas presenteert de lange lijst van aan te bieden offers op Sjabbat en de feesten. Over het algemeen is dit een beetje eentonig en omslachtige lijst die zowel lezer als luisteraar uitput, die met spanning wachten op het einde van de vervelende opsomming van schapen, rammen en koeien bij verschillende gelegenheden aangeboden.

Een nader onderzoek van dit technische rooster van offers onthult echter dat achter het detail een fundamenteel perspectief ligt als de essentie van de feesten. In deze sj'oor proberen we onder het oppervlak te kijken en de beschappen te ontdekken die stilzwijgend opgesloten liggen in de mussaf offers van de verschillende feestdagen op onze kalender.

De term "mussaf" betekent TOEVOEGING; dat wat is toegevoegd aan de normale gang van zaken. Het mussaf offer wordt zo genoemd omdat het bovenop de standaard dagelijkse offers komt. Elke dag wordt een schaap aangeboden in de ochtend (het "tamid shel Shachar") en een in de late namiddag (het "tamid shel bein ha'arbayim"). Voorafgaand aan het ochtend tamid werden geen offers aangeboden, er werd ook geen offer op het altaar gebracht na het middag tamid (met uitzondering van het korban pesach). Dus, in feite opende en sloten de twee tamid offergaven de dagelijkse dienst in de tempel.

In Parashat Teruma introduceert de Tora het gebod met betrekking tot de tamid als onderdeel van de bespreking van het altaar (Sjemot 29). Deze koppeling wijst er op dat dit korban deel uitmaakt van de fundamentele definitie van het altaar, of in ieder geval van de dienst op het altaar verricht.

Zoals eerder vermeld, worden op Shabbat en feesten speciale korbanot aangeboden naast de dagelijkse tamid offers, en ze mogen alleen na het ochtend tamid worden gebracht. (Om deze reden wordt het musaf gebed, dat we op Sjabbat en Jom Tov reciteren, dat het mussaf offer gedenkt, altijd na de shacharit dienst gereciteerd, die het ochtend tamid herdenkt.)

Een nadere blik op de verschillende mussaf offers toont een verscheidenheid aan systemen van de mussaf offers, die kunnen verwijzen naar een overeenkomstige verscheidenheid aan soorten van feesten. M.a.w., de mussaf offers kunnen ons begrip van de joodse kalender met zijn verschillende feestdagen verbeteren. De volgende tabel geeft de aan te bieden offers op hun respectievelijke tijden, gegroepeerd naar het aantal dieren:

Shabbat:	2 schapen
Rosh Chodesh:	2 schapen, 2 stieren, 1 ram.
Chag HaMatzot:	2 schapen, 2 stieren, 1 ram.
Sjavoet:	2 schapen, 2 stieren, 1 ram.
Rosj Hasjana:	2 schapen, 1 stier, 1 ram.
Jom Kippoer:	2 schapen, 1 stier, 1 ram.

Shemini Atzeret: 7 sheep; 1 bull; 1 ram.
Sukkot: 14 sheep; 13-7 bulls (in descending order from the 1st day); 2 rams.

Thus, three distinct types of festivals emerge. On Shabbat, only two sheep are offered. In other words, the basic daily sacrifice (the "tamid"), which consists of one sheep, is merely doubled. No rams or bulls are offered as is the case on the festivals. Although Shabbat assumes its place among the sacred days of the calendar, it remains separate from the other holidays. (This duality with regard to the nature of Shabbat is manifest in the presentation of the Shabbat and festivals in Parashat Emor - Vayikra 23 - as well.)

The other festivals may thus be classified into two distinct groups, according to the number of bulls sacrificed thereupon. The common denominator uniting all the festivals regards the number of sheep - seven - and the number of rams - one. [Later, we will examine the mussaf of Sukkot, the obvious exception.] The point of difference, then, is with regard to the number of bulls.

Thus, the festivals may be grouped as follows:

- A. Rosh Chodesh, Chag HaMatzot, Shavuot : 2 bulls
- B. Rosh Hashanah, Yom Kippur, Shemini Atzeret: 1 bull

In order to properly understand the underlying significance of this classification, we must first try to identify the beginning of the Jewish year. The Torah states in Parashat Bo (Shemot 12:2), "This month shall mark for you the beginning of the months; it shall be the first of the months of the year for you." Here, the month of Nissan seems to mark the beginning of the calendar year. However, as we all know, "Rosh Hashanah," the New Year, is observed six months later, on the first of Tishrei. (See the first mishna in Masekhet Rosh Hashana.) This calendar arrangement, with Tishrei marking the new year, emerges from a different verse in Sefer Shemot (23:16): "...and the Feast of Ingathering [Sukkot] at the end of the year, when you gather in the results of your work from the field." Sukkot is presented here as occurring towards the end of the year. (See also the parallel verse - Shemot 34:22: "...and the Feast of Ingathering at the turn of the year.")

Evidently, the Jewish calendar features two different new years - one in Nissan and the other in Tishrei. I would like to suggest that the two systems of korbanot - i.e. the two types of festivals - that we have encountered directly relate to this duality within the Jewish calendar. The first system relates to the festivals of Nissan, i.e. the festivals of the Exodus from Egypt. The institution of Rosh Chodesh was established simultaneous to God's instructions to Moshe and Aharon with respect to the Exodus (Shemot 12:1); Chag Ha-Matzot commemorates the Exodus; and Shavuot, which was never given a calendar date and is observed always fifty days after Chag Ha-Matzot, comprises a continuation of this process of recalling the Exodus from Egypt. Correspondingly, the second system of festivals involves exclusively the month of Tishrei.

Shemini Atzeret: 2 schapen, 1 stier, 1 ram.
Soekot: 14 schapen; 13-7 stieren (in dalende lijn vanaf 1ste dag), 2 rammen.

Zo ontstaan drie verschillende soorten feesten. Op Sjabbat, worden slechts twee schapen aangeboden. M.a.w. het eenvoudige dagelijkse offer (de "tamid"), dat uit een schaap bestaat, wordt alleen verdubbeld. Geen rammen of stieren worden aangeboden, zoals op de feesten. Hoewel Shabbat zijn plaats inneemt onder de heilige dagen van de kalender, blijft het gescheiden van de andere feestdagen. (Deze dualiteit met betrekking tot de aard van de Sjabbat is ook manifest aanwezig in de presentatie van de Shabbat en feesten in Parashat Emor - Vayikra 23.)

De andere feesten kunnen onderverdeeld worden in twee groepen, afhankelijk van het aantal stieren dat er geofferd wordt. De gemeenschappelijke noemer die alle feesten verenigt, betreft het aantal schapen - zeven - en het aantal rammen - één. [Later zullen we het mussaf van Soekot, de duidelijke uitzondering onderzoeken.] Het punt van verschil, gaat dan over het aantal stieren.

Zo kan de festivals als volgt worden gegroepeerd:

- A. Rosj Chodesj, Chag HaMatzot, Sjavoet: 2 stieren
- B. Rosj Hasjana, Jom Kippoer, Shemini Atzeret: 1 stier

Om de onderliggende betekenis van deze classificatie goed te begrijpen, moeten we eerst proberen het begin van het Joodse jaar te identificeren. De Tora zegt in Parashat Bo (Sjemot 12:2), "Deze maand zal voor u het begin van de maanden markeren; het zal de eerste van de maanden van het jaar voor u zijn." Hier lijkt de maand Nissan het begin van het kalenderjaar te markeren. Maar, zoals we allemaal weten wordt "Rosj Hasjana," het nieuwe jaar, zes maanden later gevierd, op de eerste Tishrei. (Zie de eerste misjna in Masekhet Rosh Hashana.) Deze kalender regeling, met Tishrei dat het nieuwe jaar markeert, duikt op uit een ander vers in Sefer Sjemot (23:16): "... en het feest der inzameling [Soekot] op het het einde van het jaar, wanneer u de opbrengsten van uw werk uit het veld verzamelt." Soekot wordt hier voorgesteld als aan het einde van het jaar komend. (Zie ook het parallelle vers - Sjemot 34:22: "... En het feest der inzameling bij de wending van het jaar")

De Joodse kalender voert blijkbaar twee verschillende nieuw jaren - één in Nissan en het andere in Tishrei. Ik zou willen suggereren dat de twee systemen van korbanot - d.w.z. de twee soorten feesten - die we zijn tegengekomen, rechtstreeks verband houden met deze dualiteit binnen de Joodse kalender. Het eerste systeem heeft betrekking op de feesten van Nissan, d.w.z. de feesten van de uittocht uit Egypte. De instelling van Rosh Chodesh werd opgericht gelijktijdig met Gods instructies aan Mosje en Aharon met betrekking tot de Exodus (Sjemot 12:1); Chag Ha-Matzot herdenkt de uittocht; en Sjavoet, dat nooit een kalenderdatum werd toegekend en altijd vijftig dagen na Chag Ha-Matzot wordt gevierd, bestaat uit een voortzetting van dit proces van herinneren aan de uittocht uit Egypte. Dienovereenkomstig richt het tweede systeem van feesten zich uitsluitend op de maand Tishrei.

It consists of Rosh Hashanah, Yom Kippur and Shemini Atzeret, all of which occur during this month. This distinction is expressed by the different sacrifices offered on the holidays of each respective group. Now we must turn our attention to the more complex mussaf sacrifice of Sukkot. At least with regard to the rams and sheep, the mussaf offering of Sukkot is simply double that of the other festivals. It requires fourteen sheep as opposed to the seven of the other holidays, and its two rams double the single ram of the other mussaf sacrifices. We must therefore view Sukkot as a "double" festival, one which incorporates two "smaller" festivals therein. It would seem that this double nature evolves from the two distinct systems outlined above. In other words, Sukkot is observed both in the "Tishrei-year" as well as in the "Nissan-year." The reason is clear. On the one hand, Sukkot commemorates the Exodus - "...in order that future generations may know that I made the Israelite people live in booths seven days" (Vayikra 23:43) - thus warranting its inclusion in the Nissan system of festivals. Concurrently, though, Sukkot obviously belongs in the Tishrei group, as it follows Rosh Hashanah and Yom Kippur and occurs on the fifteenth of Tishrei. Thus, Sukkot features a complex system of mussaf sacrifices.

This dichotomy of Sukkot expresses itself in Parashat Emor, as well. The Torah there presents and discusses all the festivals, concluding with Sukkot. Following its treatment of Sukkot, the Torah summarizes, "These are the set times of God that you shall celebrate as sacred occasions" (23:37). After this conclusion, though, the Torah once again commands the observance of Sukkot: "Mark, on the fifteenth day of the seventh day, when you have gathered in the yield of your land, you shall observe the festival of God seven days." Thus, the Chumash presents two commandments with respect to Sukkot, corresponding to the dual nature of this particular festival. (This issue of the repeated discussion of Sukkot in Vayikra 23 is a vast topic, well beyond the scope of this shiur. The reader is referred to the analysis of Rav Mordechai Breuer in "Pirkei Moadot.")

[The issue of the bull-offerings, which require thirteen through seven bulls in descending order over the course of the festival, seems to relate to an entirely different concept. As this topic warrants independent treatment, we will simply remark that the Torah may have specifically required the offering of seven bulls on the seventh day.] These two categories of festivals present before the Jew two fundamental experiences, expressed by and during the festivals. First, the Jew is called upon to experience his nation's history and commemorate events of the past, specifically the Exodus from Egypt and the Revelation at Sinai (= the year that begins with Nissan). Simultaneously, the individual faces the present reality, specifically his agricultural concerns, and beseeches the Almighty for success in his endeavors. This sense manifests itself most acutely in Tishrei, the beginning of the agricultural year.

Thus, the listing of the sacrifices in Parashat Pinchas expresses the nature of the various festivals and the

Het bestaat uit Rosj Hasjana, Jom Kippoer en Shemini Atzeret, die allemaal tijdens deze maand plaats hebben. Dit onderscheid wordt uitgedrukt door de verschillende offers op feestdagen van elke respectievelijke groep. Nu moeten we onze aandacht richten op het meer complexe mussaf offer van Soekot. Althans met betrekking tot de rammen en schapen, is het mussafoffer van Soekot gewoon het dubbele van dat van de andere feesten. Het vereist veertien schapen, in tegenstelling tot de zeven van de andere feestdagen, en de twee rammen is een verdubbeling van de ene ram van de andere mussafoffers. We moeten Soekot dus zien als een "dubbel" feest, een dat twee 'kleinere' feesten in zich heeft. Het lijkt erop dat dit dubbele karakter voortkomt uit de twee verschillende hierboven beschreven systemen. M.a.w., Sukkot wordt zowel in het "Tishrei jaar" als in de "Nissan jaar" in acht genomen. De reden is duidelijk. Aan de ene kant herdenkt Soekot de uittocht - "zeven dagen... opdat toekomstige generaties kunnen weten, dat Ik de Israëlieten in loofhutten deed wonen " (Wajikra 23:43) - aldus de opname ervan in het Nissan systeem van feesten garanderend. Tegelijkertijd echter hoort Soekot uiteraard in de Tishrei groep, omdat het volgt op Rosj Hasjana en Jom Kippoer en op de vijftiende Tishrei plaatsvindt. Aldus wordt Soekot gekenmerkt door een complex systeem van mussaf offers.

Deze tweedeling van Soekot uit zich eveneens in Parashat Emor. De Thora presenteert en bespreekt daar alle feesten, eindigend met Soekot. Na de behandeling van Soekot, vat de Torah samen: "Dit zijn de ingestelde tijden van God, die gij zult vieren als heilige gelegenheden" (23:37). Na deze conclusie, evenwel, beveelt de Tora opnieuw de naleving van Sukkot: "Maar op de vijftiende dag van de zevende dag, wanneer gij de opbrengst van uw land hebt binnengehaald, zult gij het feest van God zeven dagen naleven." Aldus presenteert de Chumash twee geboden met betrekking tot Sukkot, overeenkomend met het tweeledige karakter van dit feest. (Deze kwestie van de herhaalde bespreking van Soekot in Vayikra 23 is zeer uitgebreid, en valt buiten het bestek van deze sji'oe. We verwijzen de lezer naar de analyse van Rav Mordechai Breuer genoemd "Pirkei Moadot.")

[De kwestie van de vereiste stier-offers in de loop van het feest, van dertien afdalend tot zeven stieren, lijkt op een geheel ander concept betrekking te hebben. Aangezien dit onderwerp een aparte behandeling rechtvaardigt, zullen we gewoon opmerken dat de Tora specifiek het aanbieden van zeven stieren op de zevende dag vereist.] Deze twee categorieën van feesten presenteren voor de Jood twee fundamentele ervaringen, uitgedrukt door en tijdens de feesten. Eerst wordt de Jood opgeroepen om de geschiedenis van zijn land te ervaren en gebeurtenissen uit het verleden te herdenken, in het bijzonder de uittocht uit Egypte en de Openbaring op de Sinai (= het jaar dat met Nissan begint). Tegelijkertijd wordt het individu geconfronteerd met de huidige werkelijkheid, meer bepaald wat zijn landbouw betreft, en smeekt de Almachtige voor succes bij zijn inspanningen. Dit gevoel uit zich het meest acuut in Tishrei, het begin van het agrarische jaar.

Zo drukt de lijst van de offers in Parashat Pinchas de aard van de verschillende feesten en de relaties onderling uit.

relationships between them. We have not dealt with the specific numbers themselves, e.g. why the Torah ordained specifically seven sheep and two rams. Our goal here was to demonstrate the differences between the various festivals and how these distinctions reflect the essence of each respective category of holidays. In effect, within both systems man confronts the reality designed by the Almighty. However, this confrontation contains two distinct but complimentary features. During the festivals of Nissan, the individual faces the events that characterized the formation of the Jewish people and expresses his gratitude to God. In contrast, the festivals of Tishrei have the Jew stand directly before the Almighty and request His assistance. Both systems are founded on the same principle - God's boundless dominion over the universe and the events that transpire therein. Whereas during the festivals of Nissan the Jewish experience focuses on the events themselves, the festivals of Tishrei feature a direct encounter with God.

We zijn niet ingegaan op de specifieke getallen zelf, bijv. waarom de Tora specifiek zeven schapen en twee rammen verordende. Ons doel hier was om de verschillen tussen de diverse feesten te tonen en hoe deze verschillen de essentie van elk van deze categorieën feesten weergeven. In feite wordt de mens binnen beide systemen geconfronteert met de realiteit door de Almachtige ontworpen. Deze confrontatie bevat echter twee verschillende maar complementaire functies. Tijdens de feesten van Nissan, wordt geconfronteerd het individu met de gebeurtenissen die de vorming van het Joodse volk karakteriseert en drukt zijn dankbaarheid naar God uit. De feesten van Tishrei daarentegen stellen de Joden direct voor de Almachtige en vragen om Zijn hulp. Beide systemen zijn gebaseerd op hetzelfde principe - Gods grenzeloze heerschappij over het heelal en de gebeurtenissen die daarin tot uiting komen. Terwijl tijdens de feesten van Nissan de joodse beleving zich op de gebeurtenissen zelf richt, voorzien de feesten van Tishrei in een directe ontmoeting met God.

(c) Yeshivat Har Etzion 1997 All rights reserved to Yeshivat Har Etzion
Yeshivat Har Et
Alon Shvut, Israel, 90433
office@etzion.org.il